

af WTO-reglerne på det her punkt og også dér, om jeg så må sige, være vingeskudt i udenrigspolitikken. Så jeg synes, det er et alvorligt problem, som bliver lagt på bordet her, og jeg håber på det tilsagn, som vi må have for at komme videre med det.

Jeg er glad for, at ministeren har kommenteret sagen om F.L. Smidth, som blev nævnt i Børsen forleden. Jeg ved ikke, om det er lykkedes ministeren at overtale F.L. Smidth til at opgive sit engagement. Det håber jeg da, men det er jo et eksempel på, at problemet ikke nødvendigvis kan løses alene ved tilkendegivelser og politiske udtalelser fra ministerens side. Det er jo et eksempel på, at også i dansk erhvervsliv er der virksomheder, som har svært ved at forstå dette her problem, som har svært ved at handle af egen fri vilje og ud fra en etisk kodeks, og som altså trænger til på en eller anden måde at blive yderligere belært.

Der tror jeg altså, at et forslag om at stoppe offentlige indkøb fra et sådant firma, så længe det opretholder et engagement i Burma, kunne godt have en nyttig og gavnlig pædagogisk effekt over for firmaet, men jeg vil godt spørge ministeren om hans udtalelser i forhold til F.L. Smidth har haft den ønskede virkning.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg vil til indledning godt slå fast, at der er et meget stort internationalt pres på Burma. I FN's generalforsamling er Danmark ledende i at få vedtaget en skarp resolution i forhold til Burmas militærstyre. Det er meget vigtigt, at FN's generalforsamling tager et stærkt standpunkt i denne sag.

I EU er der gennemført forskellige restriktioner på visumområdet. Rejsemulighederne for militærjuntaen og dens familier er afskåret, de kan ikke få visum, og vigtigst, og det er tilsyneladende helt gået forbi hr. Keld Albrechtsens opmærksomhed – han følger jo ellers godt med i EU-sager – så har EU faktisk frataget Burma dets fordele under den såkaldte GSP-ordning. De toldpræferencer, som Burma har haft under denne præferenceordning, er blevet frataget Burma. Det er første gang, EU anvender det instrument at tage præferencer fra et land som følge af overtrædelse af menneskerettighederne. Baggrunden for, at EU har gjort det, er en dokumenteret udbredt anvendelse af børnearbejde i Burma, og på det grundlag har man frataget Burma dets GSP-fordele. Det anser jeg for at være et meget vigtigt skridt. Det er et skridt,

der uden tvivl er med til at sende et klart signal til virksomheder om, at man skal passe på, når man investerer i lande, hvor man kan risikere at blive udsat for, at nogle toldfordele pludselig forsvinder.

Så er der spørgsmålet om WTO og hele spørgsmålet om de eksterritoriale virkninger af lovforslaget. Det er jo i virkeligheden det, hr. Keld Albrechtsen foreslår. Er det forslaget, at Danmark skal anvende sin indkøbspolitik over for virksomheder, som i øvrigt måske i henhold til deres eget lands lovgivning lovligt handler med et andet land? Det er jo just det, der er problemet i Helms-Burton-loven. Vi har fra dansk side, EU-side, skarpt kritiseret USA for at indføre en lovgivning i forhold til Cuba, hvor man vil straffe udenlandske virksomheder, ikkeamerikanske virksomheder, hvor de end befinder sig, hvis de handler med Cuba. Men der er ingen internationale handelssanktioner mod Cuba. Amerikanerne har deres egne sanktioner mod Cuba, men der er ingen internationale sanktioner mod Cuba. Derfor har vi skarpt protesteret imod denne Helms-Burton-lov.

Hr. Keld Albrechtsens indlæg her er en meget stærk støtte til Helms-Burtons tankegang, og det kan ikke være en dansk interesse, at vi skal komme ind i et internationalt system, hvor de grundlæggende frihandelsprincipper undermineres snart af den ene, snart af den anden lovgivning af denne art. Det er farligt for den internationale handel og vil medføre meget betydelige tilbageslag for det internationale handelssamkvem. Men jeg kan forstå, at hr. Keld Albrechtsen er varm tilhænger af Helms-Burton-loven, og det må vi så tage til efterretning. I hvert fald baserer hr. Keld Albrechtsen sig på nøjagtig de samme principper.

I forhold til Massachusetts har jeg gang på gang, og det ved også hr. Keld Albrechtsen, fremhævet, at man fra EU's side skal søge en forhandlingsløsning. Det er ikke min opfattelse, man her skal fare frem med bål og brand.

Måtte jeg så slutte med at sige noget om forholdet mellem handel og menneskerettigheder, handel og miljø, handel og arbejdstagerrettigheder. Disse temaer er jo blevet et stadig større tema inden for WTO. Der er arbejde i gang for at fremlægge handlingsplaner og aktionsprogrammer netop på disse områder for, hvordan man i den internationale handel kan tage højde for miljøproblemer, kan tage højde for arbejdstagerproblemer, kan tage højde for fattigdomsproblemer. Der er en helt anden optagethed af